

ning, var Fremskridtspartiet, altså undertegnede, den eneste, der gik imod den praktikkom-penserende undervisning, for på daværende tidspunkt kunne vi bl.a. se, at på et tidspunkt i fremtiden ville arbejdsgiverne komme til at betale én gang til, og det meddelte vi, og nu står vi altså i den situation, at vi også får ret på det område, og det er trist, at vi får medhold i dét.

Vi vidste nemlig, at hensigten var, at bare arbejdsgiverne kunne punge ud, så var alt godt, og desværre må vi sige, at de argumenter, der er kommet i dag – det kunne vi bl.a. høre fra Socialdemokratiets ordfører – jo også går på, at nu går det godt for erhvervslivet, det har det jo fint, og så må det bare punge ekstra ud!

Det synes vi, mildt sagt, er helt uanstændigt.

Så kan man sige, at det ikke er noget at hidse sig op over, men det er det jo i realiteten, for det drejer sig altså om hele det princip, at så snart det går godt for erhvervslivet, skal det bare betale noget ekstra ved kasse 1, altså til statskassen, i denne forbindelse til praktikkom-penserende undervisning, som er det største fejltrin på erhvervsskoleområdet, der er begået inden for uddannelsessektoren.

Og derfor må vi selvfølgelig klart tage afstand fra det her.

Der er to hovedsigter med forslaget, og det ene er som sagt, at Arbejdsgivernes Elevrefusion skal overtage hele byrden med hensyn til skolepraktikudgifterne – hidtil har staten skullet betale 50 pct. af dem – og det andet hovedsigte er, at staten nu skal overtage hele byrden med hensyn til udgifterne til skolepraktik elevernes ophold på skolehjem. Hidtil har henholdsvis staten og AER hver betalt 50 pct. af udgifterne.

Men de økonomiske konsekvenser bliver altså, at staten får en besparelse på 220 mio. kr. årligt og Arbejdsgivernes Elevrefusion får en merudgift på 220 mio. kr., og det svarer så til en stigning i arbejdsgiverbidragene på godt 130 kr. årligt pr. elev.

Det kan man så sige ikke er noget i sig selv, for det har det selvfølgelig mulighed for at betale, men det er hele princippet i det: at når det går godt for erhvervslivet, skal man bare lade det betale noget ekstra, vi faktisk synes er helt uanstændigt.

Vi var imod praktikkom-penserende undervisning, men nu har man altså fået det gennemført, og nu er det kommet så vidt, at man siger, at nu må arbejdsgiverne betale alle omkostning-

gerne, for arbejdsgiverne kan jo bare tage nogle flere elever, som nogle siger.

Og dér har jeg forklaret gang på gang: Arbejdsgiverne vil gerne tage elever, men man skal bare være klar over, at hvis en virksomhed har et loft på x antal arbejdstimer, kan den da ikke bare ansætte flere elever, uden at det går ud over nogle andre i virksomheden, for i den forbindelse kommer der jo ikke flere arbejdstimer i den givne virksomhed.

Derfor vil det gå ud over andre, idet de måske så kommer ud i arbejdsløshed. Og at det skal gå sådan, kan jo ikke være intentionen fra nogen politikeres side, men det er i realiteten tilfældet, for der kommer jo ikke flere arbejdstimer i den enkelte virksomhed, fordi man ansætter en praktikelev.

Så vi siger selvfølgelig klart nej til det foreliggende lovforslag.

Bruno Jerup (EL):

Selv om det her lovforslag hører til undervisningsministerens område, er der jo ikke i forslaget nogen tydelig forbedring af praktikforholdene. Man kan vel nærmest sige, at forslaget, som det foreligger nu, er neutralt i forhold til de praktikforhold, som findes i dag.

Derfor ser vi det her forslag som et primært fiskalt forslag, der handler om at skaffe 220 mio. kr. i kassen, men det kan jo være, at man kan finde nogle andre begrundelser for det.

Nu skal de 220 mio. kr. jo tages fra arbejdsgiverne, og det er jo sådan, at Enhedslisten normalt synes – og det synes vi da også her – at det er en god ting, at arbejdsgiverne bliver tvunget til at spytte noget mere i den fælles kasse til de udgifter, der er til nogle af de ting, som de selv har brug for, bl.a. uddannet arbejdskraft. Så derfor kan man sige, at det »hellige« formål at sørge for, at arbejdsgiverne får lov til at spytte noget mere i kassen, selvfølgelig er det bærende i det her lovforslag. Men Enhedslisten har nu også et andet princip: Ud over at vi gerne vil være med til at tage nogle penge fra arbejdsgiverne, vil vi også gerne være med til at bruge de penge, som vi tager fra arbejdsgiverne, og det vil vi gerne snakke med ministeren om.

Formanden:

Fru Anne-Marie Meldgaard har tidligere bedt om en kort bemærkning, men ikke fået den, så den får hun nu.